

29. 6. až 6. 7. 2024

tedy v době festivalu Šrámkova Sobotka

Vernisáž: sobota 29. 6. 2024 v 15 hodin

Úvodní slovo: Ivan Kozel

Vystoupí: Jiří Šlupka Svěrák

Místo: Atrium Základní školy v Sobotce

Přátelé Šolcova statku
(Zdělanci)

U Studánky 449/5, Praha 7, 170 00

IČO 270 02 128

č. účtu 2255406001 / 5500

www.zdelanci.cz

Pavel Šimon
grafika

29. 6. až 6. 7. 2024

tedy v době festivalu Šrámkova Sobotka

Základní škola v Sobotce

Pavel Šimon

grafika

Výstava, kterou zahajujeme letošní ročník festivalu Šrámkova Sobotka, nás zavede jak do krajiny, tak mezi moderní a starou architekturu, nahlédneme do historie, ale potkáme tu i literární postavy. Visí zde drobné exlibris, poštovní známky i volné grafické listy, provedené v různých technikách.

Všestranný výtvarník - malíř, grafik a ilustrátor Pavel Šimon - se narodil v Železnici 16. 6. 1920 a byl synem významného prvorepublikového výtvarníka, profesora grafické speciálky na Akademii výtvarných umění v Praze Františka Tavíka Šimona. Dnes upadá pomalu do zapomnění a tak se může zdát, že ho otec zastínil.

Už za studií od roku 1942 pravidelně vystavoval jako člen Sdružení českých umělců grafiků Hollar. S jeho díly i s grafikami jeho otce jsme se v Sobotce v rámci některých tematických výstav už potkali, ale samostatnou výstavu zde bude mít Pavel Šimon poprvé.

Pavel Šimon studoval na Akademii výtvarných umění, kde ho učil jeho vlastní otec. Studium přerušil kvůli válce a Akademii dokončil až v roce

1946 pod vedením Vladimíra Pukla. Od obou svých učitelů získal dokonalou technickou průpravu ve všech grafických technikách. Za jeho doménu můžeme považovat dřevoryt, z hlubotiskových technik pak měkký kryt a akvatintu, především barevnou. Této technice se hodně věnoval jeho otec TFŠ - mohl od něj bezesporu mnoho pochytit, nebyl ale jeho epigonem, hledal vždy své vlastní vyjádření, svůj výraz.

Zpočátku se Pavel Šimon věnoval malbě a grafice se zaměřením na architekturu, krajinu a figuru. Později se zaměřil na ilustraci, plakátovou tvorbu a knižní grafiku. Tematicky zobrazoval veduty, starou i moderní architekturu, historické motivy, ale i krajinu s lidmi, ruch na ulicích.

Jeden námět jej však poutal silněji než ostatní - jednalo se o Dona Quijota, oblíbenou a autorem často zobrazovanou postavu. Na několika listech proto i na této výstavě vidíme smutného hrdinu Dona Quijota v doprovodu Sancho Panzy.

Byl přesvědčen, že kousíček Quijota je v každém z nás, ať si to přejeme či nikoliv. Rytíře velkého svou neohrožeností a představitivostí, pevného ve svém přesvědčení a neochvějného ve svém marném počínání proto zavedl ve svém díle třeba na Karlův most

nebo před výlohu plnou knih do nejvšednější ulice.

V předmluvě ke svému quijotovskému cyklu sám Pavel Šimon říká: „Jdeme cestou necestou, aby nás nakonec přivedla zpět, odkud jsme vyšli. Snad mnohým připadáme směšní, protože jsme mnoho trpěli a namáhali se a ničeho nedokázali. Mnozí nás mají za blázný, protože jsme šli za cíli, z nichž jsme neměli prospěchu. Vše, co Donu Quijotovi na konci cesty zbylo, byla touha v mysli, víra v srdci a čistý štít. Až budu na konci své cesty životem a uměním, kéž by i mně tolik zbylo!“

Podle vzpomínek sběratelů byl velmi dobrým společníkem a objednavateli exlibris či novoročenky většinou nabídl více kresebných návrhů, velmi nápaditých a dokonalých, takže by si všechny zasloužily realizaci a bylo velmi těžké se pro jeden z nich rozhodnout.

Za svůj život vytvořil na 271 exlibris, 67 novoročenek, 110 oznámení, 150 volných grafických listů, 10 grafických cyklů. Výtvarně upravil přes čtyřicet knih.

Poslední grafický soubor, dvanáct akvatint s městskými motivy, vytvořil v roce 1957 pro město Prostějov. Pavel Šimon zemřel po těžké nemoci v osmatřiceti letech 26. června 1958 v Praze.